

แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุรินทร์

แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคม

จังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุรินทร์
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จัดทำโดย กลุ่มนโยบายและวิชาการ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุรินทร์

เลขที่ ๘๐๐ หมู่ที่ ๒๐ ตำบลนอกเมือง

อำเภอเมืองสุรินทร์ สร ๓๒๐๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๔๔๕๕ ๘๔๐๘ ต่อ ๑๗

อีเมล surin@m-society.go.th

จำนวนหน้า ๔๘ หน้า

ปีที่จัดพิมพ์ กันยายน ๒๕๖๕

คำนำ

สวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งปรับปรุงแก้ไขตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคม เกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนอง ความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึงเหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงาน และการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ ประชาชนจะต้องได้รับและมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมไทย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ถือเป็นแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมแม่บทที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติจัดทำขึ้น ตามมาตรา ๓ แห่งกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และถือเป็นการแปลงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทเฉพาะกิจ แผนปฏิรูปประเทศฉบับปรับปรุง และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ไปสู่การปฏิบัติ

ในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาฯ ได้ใช้กรอบแนวคิดการจัดสวัสดิการสังคม ๔ ระบบ ประกอบด้วย การบริการทางสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการส่งเสริมหุ้นส่วนทางสังคม แนวคิดการจัดการความเสี่ยงทางสังคม (Social Risk Management) และแนวคิดการฟื้นคืนความเข้มแข็ง (Resilience) มาเป็นกรอบในการจัดทำแผน ฯ รวมถึงยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น ร่วมประเมิน ร่วมวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนางานสวัสดิการสังคม ที่ผ่านมา สถานการณ์การจัดสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน ตลอดจนชี้ให้เห็นช่องว่าง ของงานสวัสดิการสังคมที่มีอยู่ เพื่อนำไปสู่การป้องกัน แก้ไขปัญหา การพัฒนา และยกระดับสวัสดิการสังคม ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิ ตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม และเป็นธรรม

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าภายในระยะของแผนนี้ประชาชนในจังหวัดสุรินทร์ จะได้รับหลักประกันและมีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในสังคมในการดูแลสวัสดิการของตนเอง และมีส่วนร่วมในการดูแลระบบสวัสดิการสังคมของจังหวัดด้วยความภาคภูมิใจ

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์

สารบัญ

คำนำ	๓
สารบัญ	๔
บทที่ ๑ บทนำ	๕
- การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญกับสวัสดิการ	๗
- สถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย	๑๔
บทที่ ๒ ทิศทางการพัฒนางานสวัสดิการสังคม	๑๖
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐	๑๗
- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๑๘
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๙
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	๒๐
- แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๒๐
- การประเมินสถานการณ์สวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ (SWOT)	๒๑
บทที่ ๓ แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์	๒๓
- รายละเอียดของแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์	๒๔
- แผนงานที่ ๑ การสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต	๒๕
- แผนงานที่ ๒ การพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ	๒๘
- แผนงานที่ ๓ การเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ	๓๐
- แผนงานที่ ๔ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม	๓๑
แผนปฏิบัติการ ตามแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัด	๓๒
- แผนงานที่ ๑ การสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต	๓๓
- แผนงานที่ ๒ การพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ	๓๗
- แผนงานที่ ๓ การเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ	๔๒
- แผนงานที่ ๔ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม	๔๖

บทที่ ๑

บทนำ

- การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญกับสวัสดิการ
- สถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ ๑ บทนำ

ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และกำหนดรูปแบบการจัดทำแผน เพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ ในมาตรา ๖๕ ภายใต้หมวดแนวนโยบายแห่งรัฐ โดยกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑) เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับที่ ๒ และ ๓ ตลอดจนการจัดทำกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้อง และเกิดการบูรณาการกัน เพื่อผลักดันไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นระบบ ดังนั้น แผนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งเป็นแผนระดับที่ ๑ จึงเป็นกรอบ ทิศทางของการพัฒนาประเทศในภาพใหญ่ที่มองในทุกมิติ ทั้งการพัฒนาประเทศ ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น โดยมีแผนระดับที่ ๒ อาทิ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศฉบับปรับปรุง และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทาง กำหนดเป้าหมาย และทิศทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของแผนยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ โดยมีแผนระดับที่ ๓ ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการ หรือแผนปฏิบัติการ ที่เป็นแผนพัฒนาเชิงประเด็น (Issue Based) ที่ไม่ใช่ดำเนินการในภารกิจปกติ และมีการบูรณาการมากกว่า ๑ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้ระบุดำเนินงานภายใต้แผนงาน โครงการที่ชัดเจนตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปสู่การสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของแผนทุกระดับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ได้ถูกจัดระดับให้เป็นแผนระดับที่ ๓ เพื่อขับเคลื่อนแผนงาน โครงการด้านสวัสดิการให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด - ๑๙) หรือโรคอุบัติใหม่อื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เป็นต้น คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ จึงได้จัดทำ**แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)** ให้สอดคล้องกับทิศทางของแผนการจัดสวัสดิการสังคมไทย เพื่อให้เป็นแผนที่เน้นการจัดสวัสดิการ จัดสวัสดิการสังคมเชิงรุกและเชิงรับแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เติบโตระบบสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการอย่างทั่วถึง เป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสังคมมีความมั่นคง

การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญกับสวัสดิการ

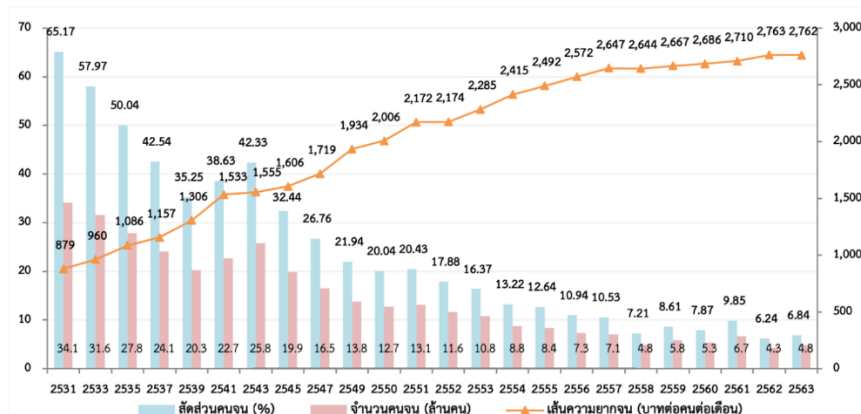
ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความผันผวน และเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญกับสวัสดิการ ดังนี้

๑. ความยากจนและความเหลื่อมล้ำ
๒. การเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมสูงวัย (Aging Society)
๓. การย้ายถิ่นฐาน
๔. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Disruptive Technology)
๕. การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)
๖. สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙

ความยากจนและความเหลื่อมล้ำ

จากรายงานสถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า สัดส่วนคนจนที่พิจารณาจากเส้นความยากจน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖.๒๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นร้อยละ ๖.๘๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือมีคนจนจำนวน ๔.๘ ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก ๔.๓ ล้านคนในปีก่อนหน้า โดยคนจนที่เพิ่มขึ้นมาก คือ คนจนมาก โดยเพิ่มขึ้นถึง ๓.๓ แสนคน จากปีก่อนหน้า (เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๕.๘) ขณะที่คนยากจนน้อย เพิ่มขึ้น ๐.๙ แสนคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๙๕ เท่านั้น และเมื่อพิจารณาสถานะเศรษฐกิจและสังคมระดับครัวเรือน พบว่า ภาพรวมครัวเรือนทั้งประเทศมีความเปราะบางเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ครัวเรือนมีความสามารถในการหารายได้ลดลง ซึ่งสะท้อนจากชั่วโมงการทำงานที่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี และกิจกรรมทางเศรษฐกิจลดลงอยู่ในระดับต่ำกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๒ หนี้สินครัวเรือนปรับตัวสูงขึ้น และเงินออมในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีแนวโน้มลดต่ำลง เป็นผลทำให้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวนครัวเรือนยากจน/เปราะบาง ทั้งสิ้น ๑.๔ ล้านครัวเรือน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๕๑ ของครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีจำนวนประมาณ ๑.๓๑ ล้านครัวเรือน

ภาพที่ ๑ เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน จำนวนคนจน ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๖๓

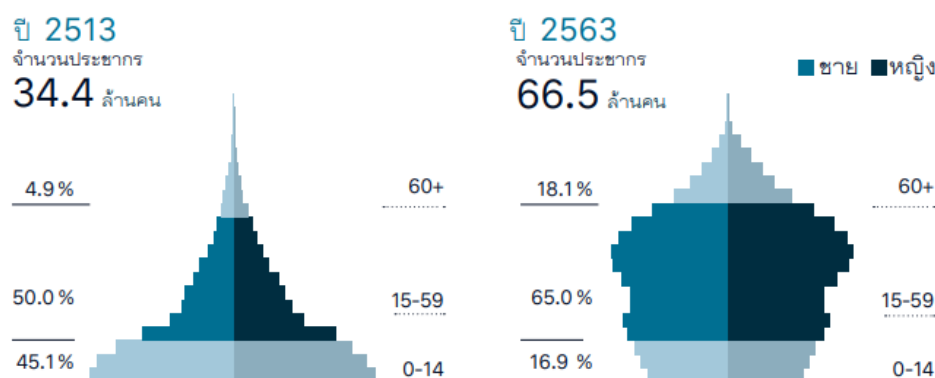
ที่มา : รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๔, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมสูงวัย (Aging Society)

ด้วยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยในช่วง ๓๐ - ๔๐ ปี ส่งผลให้ประเทศไทยเริ่มต้นเข้าสู่ “สังคมสูงอายุ” ในปี ๒๕๔๘ และมีอัตราส่วนของประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงร้อยละ ๑๐ ทำให้ประเทศไทยกลายเป็น “สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์” ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้ระยะเวลา ๑๗ ปี จากปรากฏการณ์เช่นนี้ ทำให้โครงสร้างอายุของประชากรไทยได้เปลี่ยนไปอย่างมากในรอบครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา จากประชากรเยาว์วัยมาเป็นประชากรสูงวัย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ประเทศไทยมีประชากรสูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปเพียง ๑.๗ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๙ ของประชากรทั้งหมด แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ประชากรสูงอายุได้เพิ่มเป็น ๑๒.๐ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑ ของประชากรทั้งหมด

ปัจจุบันประชากรไทยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรช้าลง และคาดว่าในอนาคตอีก ๒๐ ปีข้างหน้า อัตราเพิ่มประชากรไทยจะยิ่งช้าลงจนถึงขั้นติดลบ แต่ในขณะที่ประชากรสูงอายุกลับจะเพิ่มขึ้นด้วยอัตราที่สูงมาก ผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๓.๕ ต่อปี และประชากรสูงอายุวัยปลาย (๘๐ ปีขึ้นไป) จะเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๗.๑ ต่อปี อีก ๒๐ ปีข้างหน้า จำนวนผู้สูงอายุวัยปลาย (๘๐ ปีขึ้นไป) จะมีมากถึง ๓.๔ ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ ๕.๒ ของประชากรทั้งหมด

ภาพที่ ๒ โครงสร้างอายุประชากรของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ที่มา : รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุ, ๒๕๖๓

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ดังกล่าว เนื่องจากอัตราการเกิดลดลง เห็นได้จากในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา ช่องว่างระหว่างจำนวนคนเกิดและคนตายในแต่ละปีแคบลงอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คนเกิดมากกว่าคนตายเพียง ๘๕,๕๓๐ คน หรือคิดเป็นอัตราเพิ่มประชากรเพียงร้อยละ ๐.๑๒ ต่อปี เท่านั้น และจากการคาดการณ์จำนวนเด็กและผู้สูงอายุ ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๘๓ พบว่า ประชากรเยาว์วัยจะลดลง ในขณะที่ประชากรสูงอายุจะเพิ่มขึ้น ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นปีแรกที่ประเทศไทยมีประชากรสูงอายุ มากกว่าเด็ก ประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕ - ๕๙ ปีจะค่อยๆ ลดลง จาก ๔๓ ล้านคนในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

เหลือเพียง ๓๖ ล้านคนในปี ๒๕๘๓ อัตราส่วนประชากรวัยแรงงานต่อประชากรสูงอายุจะลดลงจาก ๓.๖ คน เหลือเพียง ๑.๘ คน อีกทั้ง จากข้อมูลอัตราการเจริญพันธุ์ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ตอกย้ำให้เห็นภาพดังกล่าวชัดเจนขึ้น โดยชี้ให้เห็นว่าอัตราการเจริญพันธุ์มีแนวโน้มลดลง กล่าวคือ จำนวนบุตรเฉลี่ยที่สตรีคนหนึ่งจะมีบุตรได้ตลอดวัยเจริญพันธุ์ ลดลงจาก ๑.๕ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็น ๑.๔ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจะเห็นว่า อัตราเจริญพันธุ์รวม ๑.๔ ไม่พอเพียงที่จะทดแทนรุ่นพ่อแม่ ในอนาคต

การย้ายถิ่นฐาน

ในประเทศไทยการย้ายถิ่นส่วนใหญ่ จะเป็นการย้ายจากพื้นที่ชนบทเข้าสู่เมือง เพื่อเข้ามาทำงาน ในภาคอุตสาหกรรม เพื่อหารายได้เพิ่มขึ้นและต้องการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ และให้บุตรหลานเข้าถึง การศึกษามากขึ้น ซึ่งจากการสำรวจการย้ายถิ่นของประชากรในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ พบว่า การย้ายถิ่น ของประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑.๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๑.๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ส่วนการย้ายภายในภาคลดลง และการย้ายถิ่นระหว่างภาคเพิ่มขึ้น เหตุผลหลักของการย้ายถิ่น เพื่อการหางาน ทำ และติดตามครอบครัว (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓) ซึ่งผลพวงจากการย้ายถิ่น ทำให้ในบางพื้นที่ มีความหนาแน่นของประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จาก ๑๒๘.๐๙ คน ต่อ ตร.กม. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็น ๑๒๙.๗๑ คน ต่อ ตร.กม. ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

ประชากรที่ย้ายเข้ามาอยู่อาศัยในเขตเมือง โดยไม่มีการย้ายทะเบียนบ้าน ประชากรกลุ่มนี้ นับเป็นประชากรแฝง จากการสำรวจประชากรแฝง พบว่าประชากรแฝงทั่วประเทศเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๑๑.๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นร้อยละ ๑๑.๘ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นประชากรแฝงกลางวัน ร้อยละ ๑.๖ และ แฝงกลางคืน ร้อยละ ๑๐.๑ โดยจังหวัดที่มีประชากรแฝงกลางวันมากที่สุดคือ อยู่ในปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ ๕๐ และจังหวัดที่มีประชากรแฝงกลางคืนมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๘ ซึ่งผลพวง ที่ตามมาจากการย้ายถิ่นของประชากรเหล่านี้ ได้ทำให้เกิดการขยายตัวของเมือง (Urbanization) เนื่องจาก ในเมืองใหญ่มีประชากรหนาแน่น ผู้คนอาศัยอยู่รวมกันแบบกระจุกตัวในพื้นที่ที่เป็นแหล่งงาน จนทำให้ โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีอยู่ ไม่สามารถรองรับผู้คนจำนวนมาก จนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิ ชุมชนแออัด ปัญหาการลักขโมย และอาชญากรรมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Disruptive Technology)

การใช้เทคโนโลยี หรือปัญญาประดิษฐ์ (AI)
เพื่อทดแทนแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรม

ปัจจุบันสังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยี จนทำให้สิ่งเหล่านี้ ได้แทรกซึมเข้ามา เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน และส่งผลกระทบต่อคน ในสังคมในหลากหลายแง่มุม ทั้งในครอบครัว เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การเมือง และสังคม เป็นต้น โดยในมิติ ทางด้านเศรษฐกิจ ได้สะท้อนให้เห็นจากข้อมูลของ ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ได้ทำการศึกษาในประเด็น

การแทนที่การจ้างงานมนุษย์ด้วยเทคโนโลยีหุ่นยนต์ และปัญญาประดิษฐ์ (AI) พบว่า อัตราการแทนที่แรงงานมนุษย์ด้วยหุ่นยนต์ มีความสัมพันธ์กับอัตราแรงงาน ในประเทศ บังคับแรกที่ทำให้เกิดการแทนที่มนุษย์ด้วยหุ่นยนต์ คือ อัตราแรงงานที่ลดลง เนื่องจากอัตราการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วง ทำให้มีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้สูงอายุก็ไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ แรงงานที่เหลือจึงมีจำนวนน้อย และด้วยสภาพเศรษฐกิจทำให้แรงงานเรียกร้อยค่าจ้าง และสวัสดิการที่สูงขึ้น ทำให้ต้นทุนในการจ้างงานของภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น รวมไปถึงปัญหาความเสี่ยงจากการจ้างงานมนุษย์ เช่น ความผิดพลาดของบุคคล อันตรายในงาน และปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้อื่น ๆ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมนำหุ่นยนต์เข้ามาแทนที่แรงงานมนุษย์ จนก่อให้เกิดผลต่อการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม

โดยผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการจ้างงานในกรณีดังกล่าว จะส่งผลกระทบโดยตรงกับแรงงานที่ไม่เป็นแรงงานมีฝีมือในภาคอุตสาหกรรม โดยรายงานของ International Federation of Robotics บ่งชี้ว่า ประเทศที่มีอัตราการใช้หุ่นยนต์แทน แรงงานมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับอัตราแรงงานระดับปริญญาดตรีขึ้นไป โดยความต้องการของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจึงกลายเป็นความต้องการแรงงานที่มีฝีมือ เพื่อทำงานร่วมกับหุ่นยนต์ได้ เช่น การควบคุมระบบ การสั่งการระบบ การออกแบบและการประเมินผลประสิทธิภาพของอุปกรณ์ แรงงานที่เป็นแรงงานมีฝีมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยี เทคโนโลยีจะเข้ามาสร้างงานให้กับแรงงานกลุ่มนี้ และในขณะเดียวกันเทคโนโลยีเหล่านี้จะเข้ามาแย่งงานของแรงงานไร้ฝีมือ เนื่องจากทักษะของแรงงานไร้ฝีมือในภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งบนสายพานการผลิตนั้น ถูกแทนที่โดยเบ็ดเสร็จจากหุ่นยนต์ที่มีความสามารถในการสร้างผลผลิตได้ไวกว่า ประหยัดกว่า ปลอดภัยกว่า ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ ได้รับผลกระทบโดยตรงต่ออัตราการทดแทนอีกทั้ง เพิ่มความเหลื่อมล้ำในการจ้างงาน ในขณะเดียวกัน ได้ลดการจ้างงานของแรงงานไร้ฝีมือที่มีค่าจ้างต่อหัวถูกกว่า ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมมากขึ้น จนเกิดผลเสียต่อแรงงานกลุ่มล่าง ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ถูกเลิกจ้าง หรือว่างงานในที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้ รัฐจึงต้องกำหนดให้มีระบบสวัสดิการสังคม เพื่อรับมือกับสถานการณ์ทางสังคมเช่นนี้

ปัจจุบันแม้ว่าสถานการณ์ของวิกฤตโควิด-๑๙ มีแนวโน้มดีขึ้น ที่ผ่านมาประชาชนมีการปรับเปลี่ยนการดำรงชีวิต เช่น มีการซื้อขายออนไลน์ ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเป็นออนไลน์ และผู้คนในสังคมส่วนใหญ่สามารถกลับมาใช้ชีวิต ได้ดังเดิม แต่สถานการณ์ยังเน้นย้ำให้เกิดบาดแผลความเหลื่อมล้ำที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหา “ช่องว่างทางดิจิทัล” ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนเปราะบางอย่างเด็กและผู้สูงอายุ รวมไปถึงผู้ประกอบการรายย่อยขนาดเล็กที่ต้องเผชิญกับวิกฤตอย่างหนักไม่เปลี่ยนแปลง กลุ่มเปราะบางในสังคมไทย ทั้งเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ประกอบการรายย่อย ต่างต้องประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำจากปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยี ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง จนเกิดช่องว่างทางดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเท่าเทียม สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่แรงพอต่อการใช้งาน อุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ ไปจนถึงความรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยี การส่งเสริมการเข้าถึงเครื่องมือดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นสัญญาณอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ ไปจนถึงความรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยี จะสะท้อนให้ทุกภาคส่วนในสังคมมองเห็นถึงปัญหาเชิงโครงสร้าง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและสนับสนุนให้ทุกคนปรับตัวให้ทันกับอัตราเร่งของโลกดิจิทัลทั่วโลก (ช่องว่างทางดิจิทัล: ต้นเหตุของความเหลื่อมล้ำที่รอการแก้ไข, ๒๕๖๔)

การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

ปัจจุบันประเทศไทยและทั่วโลก มีแนวโน้มที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศอย่างรวดเร็วและรุนแรงขึ้น โดยคาดว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจเพิ่มสูงขึ้นจากระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรมถึง ๑.๕ องศาเซลเซียส ภายใน พ.ศ. ๒๕๗๓ – ๒๕๙๕ และในประเทศไทยช่วง ๙ ปีล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๓) เป็นช่วงที่มีอุณหภูมิร้อนมากที่สุด โดยอุณหภูมิเฉลี่ย อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยสูงกว่าค่าปกติตลอดช่วง โดยเฉพาะอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยที่สูงกว่าค่าปกติชัดเจน (กรมอุตุนิยมวิทยา, ๒๕๖๔)

จากสภาพอากาศดังกล่าว ได้ส่งผลให้หลายภูมิภาคต้องเผชิญกับความผันผวนของภูมิอากาศในระดับความรุนแรงที่มากขึ้นและบ่อยครั้งขึ้น อาทิ ภาวะฝนทิ้งช่วง ภัยแล้ง และพายุ จนอาจสร้างความเสียหายให้กับประชาชนที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ซึ่งองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ คาดการณ์ว่าจะมีมูลค่าความเสียหายถึงร้อยละ ๑.๐ – ๓.๓ ของผลผลิตมวลรวมของโลก ภายใน พ.ศ. ๒๖๐๓ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒.๐ – ๑๐.๐ ภายใน พ.ศ. ๒๖๔๓ หากไม่มีการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยภาคการเกษตรจะได้รับความเสียหายมากกว่าภาคการผลิตอื่น เนื่องจากต้องพึ่งพาสภาพอากาศและฤดูกาลตามธรรมชาติ จนทำให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง นำไปสู่การมีรายได้ที่น้อยลง จนทำให้มีปัญหาสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวเกษตรกร

นอกจากนี้ สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ยังส่งผลทำให้การแพร่ระบาดของโรคตามฤดูกาลมีความรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งอาจนำไปสู่การเกิดโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำในหลายพื้นที่ของโลก เนื่องจากอากาศร้อนทำให้พาหะนำโรคติดต่อบางชนิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อาทิ ยุง แมลงวัน และหนู ซึ่งการแพร่ระบาดของโรค ที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อเกษตรกร ประชาชนทั่วไป สังคม และมิติอื่น ๆ ในขณะที่อาจเกิดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในชั้นบรรยากาศ ที่ทำให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงและปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำลดลง เกิดการสูญเสียทรัพยากรชายฝั่งจากการกัดเซาะที่รุนแรง และจำนวนสัตว์ทะเลมีปริมาณลดลงจากการที่ทะเลมีสถานะของการเป็นกรดสูงขึ้น รวมถึง ในส่วนของพื้นที่ราบที่อยู่ใกล้ทะเลจะถูกน้ำทะเลท่วมจนเกิดความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙

จากสถานการณ์และผลจากการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ที่เกิดขึ้น ได้มีการดำเนินมาตรการควบคุมโรคดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง จนส่งผลกระทบต่อมิติต่าง ๆ โดยเฉพาะตลาดแรงงาน ได้ส่งผลให้มีผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานสูงสุดตั้งแต่เกิดการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งจากการสำรวจของกระทรวงแรงงาน พบว่า ในไตรมาสที่ ๔ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ผู้มีงานทำมีจำนวนลดลงร้อยละ ๐.๖ จากช่วงเดียวกันของปีก่อน การจ้างงานในภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๐ เนื่องจากเป็นช่วงเริ่มฤดูกาลเพาะปลูกข้าว ขณะที่การจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมลดลงร้อยละ ๑.๓ โดยสาขาที่มีการจ้างงานลดลงมาก ได้แก่ สาขาก่อสร้าง โรงแรม/ภัตตาคาร (กระทรวงแรงงาน, ๒๕๖๔)

ทั้งนี้ กลุ่มเปราะบางเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบแล้วมีการฟื้นตัวที่ช้าลงมากกว่ากลุ่มอื่น อัตราการจ้างงานโดยรวมของประเทศยังคงตัวอยู่ที่ร้อยละ ๖๘ นับตั้งแต่เริ่มมีการระบาด แม้อัตรานี้จะแตกต่างไปบ้าง

ตามกลุ่มประชากรและภูมิภาคต่าง ๆ แม้การจ้างงานในเมืองจะลดลง การจ้างงานในแถบชนบทกลับเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้คนที่ต้องออกจากงานในตัวเมืองหันมาสู่ภาคการเกษตร (World Bank, ๒๕๖๔)

นอกจากนี้ สถานการณ์ดังกล่าว ยังส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทย โดยผลกระทบเกิดขึ้นกับการเรียนรู้และการศึกษาของเด็กและเยาวชน เช่น การเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่ลดน้อยลงไป การเข้าไม่ถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบออนไลน์ ภาระค่าใช้จ่าย และการเป็นหนี้สินจากระบบการศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ฐานะและภาระทางเศรษฐกิจของครัวเรือน การหลุดออกนอกระบบการศึกษา การสูญเสียบุคลากรและ/หรือผู้ปกครอง และรวมถึงการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตของเด็กและเยาวชนจากสถานการณ์โควิด-๑๙

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปประเด็นการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญกับสวัสดิการ ผลกระทบที่เกิดขึ้น การปรับปรุงและพัฒนาระบบสวัสดิการ ได้ดังนี้

ประเด็นการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญ	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	การปรับปรุงและพัฒนาระบบสวัสดิการ
๑. ความยากจนและความเหลื่อมล้ำ	- ประชาชนยากจนเพิ่มมากขึ้น ไม่สามารถดำรงชีพอย่างสมศักดิ์ศรี - ปัญหาเศรษฐกิจ - การเข้าไม่ถึงโอกาส เช่น โอกาสทางการศึกษา การเข้าถึงเทคโนโลยี - เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ เช่น ด้านสุขภาพ - ปัญหาสืบเนื่องอื่น ๆ เช่น ปัญหาทางสังคม	- กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทั้งในระดับภูมิภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน - สนับสนุนและส่งเสริมการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ แก่ประชาชนที่มีรายได้น้อยทั่วประเทศ - สวัสดิการด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง ครอบคลุมประชาชนในถิ่นทุรกันดาร และพื้นที่ห่างไกล รวมทั้งคนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ
๒. การเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมสูงวัย	- อัตราการเจริญพันธุ์ลดน้อยลง - ผู้สูงอายุมีจำนวนมากกว่าวัยแรงงาน จึงก่อให้เกิดการพึ่งพิงของผู้สูงอายุมากขึ้น	- สวัสดิการช่วยเหลือผู้สูงอายุ - ประาบบาง/ผู้สูงอายุพึ่งพิง
๓. การย้ายถิ่นฐาน	- ครอบครัวยากจน - เกิดความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่มากขึ้น ผู้คนอาศัยอยู่อย่างกระจุกตัว - โครงสร้างพื้นฐานและการบริการสาธารณะที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการที่มากขึ้น - ปัญหาสืบเนื่องอื่น ๆ เช่น ปัญหาทางสังคม	- สวัสดิการครอบครัวแห่งกลาง - สวัสดิการครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว - สวัสดิการที่อยู่อาศัยสำหรับคนรายได้น้อย/ คนย้ายถิ่นฐาน
๔. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	- ใช้หุ่นยนต์/เทคโนโลยี ทดแทนการทำงานแทนมนุษย์ - การปรับตัวและการเข้าไม่ถึงโอกาสด้านเทคโนโลยี (ช่องว่างทางดิจิทัล)	- อบรมพัฒนาทักษะ ยกระดับทักษะแรงงาน และสร้างทักษะใหม่ (Up-Skilling, Re - Skilling) - สวัสดิการด้านเทคโนโลยี/ดิจิทัล ที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็กและเยาวชนที่มีความต้องการด้านเทคโนโลยี/ดิจิทัล - สนับสนุนการจัดตั้งห้องสมุด/ห้องคอมพิวเตอร์ และศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน

ประเด็นการเปลี่ยนแปลง ที่มีนัยสำคัญ	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	การปรับปรุงและพัฒนาระบบสวัสดิการ
๕. การเปลี่ยนแปลงของ สภาพภูมิอากาศ	- ทำให้การแพร่ระบาดของโรคตามฤดูกาลมีความรุนแรงมากขึ้น และเกิดโรคอุบัติใหม่ในอนาคต - เกิดการสูญเสียทรัพยากร เช่น สูญเสียที่ดินทำกิน สูญเสียทรัพยากรชายฝั่งจากการกัดเซาะที่รุนแรง และจำนวนสัตว์ทะเลมีปริมาณลดลง รวมถึง ในส่วนของพื้นที่ราบที่อยู่ใกล้ทะเลจะถูกน้ำทะเลท่วม จนเกิดความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น	- นโยบายและสวัสดิการเพื่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
๖. สถานการณ์การแพร่ ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด - ๑๙	- การว่างงาน - ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว - เด็กและเยาวชนหลุดออกจากระบบการศึกษา เข้าไม่ถึงโอกาสทางการศึกษาในด้านเทคโนโลยี/ดิจิทัล - เข้าไม่ถึงการบริการสาธารณสุข - ภาวะขาดแคลนสารอาหารของนักเรียน	- สวัสดิการด้านการศึกษา - สวัสดิการอาหารเช้า/กลางวันแก่เด็กนักเรียน - สวัสดิการด้านเทคโนโลยี/ดิจิทัล ที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็กและเยาวชนที่มีความต้องการด้านเทคโนโลยี/ดิจิทัล

สถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย

จังหวัดสุรินทร์ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเส้นแวงที่ ๑๐๓ และ ๑๐๕ องศาตะวันออก เส้นรุ้งที่ ๑๕ และ ๑๖ องศาเหนือ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ทางรถยนต์ประมาณ ๔๕๐ กิโลเมตร ทางรถไฟ ๔๒๐ กิโลเมตร อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และสุรินทร์ มีเนื้อที่ประมาณ ๘,๖๖๖.๗๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕,๔๑๖,๗๔๓.๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๘ ของพื้นที่ทั้งประเทศ หรือร้อยละ ๔.๘๐ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดสุรินทร์แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๗ อำเภอ ๑๕๙ ตำบล ๒,๑๒๑ หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๑๔๔ แห่ง

มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๓๗๖,๒๓๐ คน แยกเป็นเพศ ชาย ๖๘๔,๓๕๔ คน เพศหญิง ๖๙๑,๘๗๖ คน จำนวนครัวเรือนในจังหวัดสุรินทร์ ทั้งสิ้น ๔๑๐,๐๘๘ ครัวเรือน โดยเป็นผู้ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านทั้งหมด ๑,๓๗๔,๐๔๔ คน ประกอบด้วย ผู้ที่มีสัญชาติไทย จำนวน ๑,๓๗๒,๕๙๘ คน เป็นชาย ๖๘๑,๙๐๖ คน เป็นหญิง ๖๙๐,๖๙๒ คน และผู้ที่ไม่ใช่สัญชาติไทย ๑,๔๔๖ คน เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๑๑ ของประเทศ (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร)

สถานการณ์กลุ่มเป้าหมายทางสังคมระดับจังหวัดสุรินทร์

กลุ่มเด็ก เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีขึ้นไป ทั้งสิ้น ๒๘๙,๐๙๗ คน พบว่า เด็กที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จำนวน ๖๘,๔๓๘ คน เด็กที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๑๓ คน เด็กที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายจิตใจและทางเพศที่มีการดำเนินคดี จำนวน ๗ คน เด็กที่อยู่ในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว จำนวน ๖๔๒ คน เด็กที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จำนวน ๕๔ คน และเด็กนอกครอบครัว จำนวน ๒๑๙,๙๙๗ คน

กลุ่มเยาวชนอายุ (๑๘ – ๒๕ ปี) มีจำนวน ๑๕๖,๔๑๕ คน พบว่า เยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน ๑๐ คน เยาวชนที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกายและจิตใจและทางเพศ จำนวน ๕ คน

กลุ่มสตรี (หญิงที่มีอายุ ๒๕ ปี-๕๙ ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๔๕,๒๑๗ คน โดยมี ๑) สตรีที่ถูกละเมิดทางเพศ จำนวน ๔๙ คน ๒) สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายจิตใจ จำนวน ๒๖๗ คน ๓) แม่เลี้ยงเดี่ยวฐานะยากจนที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง จำนวน ๑,๔๖๘ คน

กลุ่มครอบครัว มีจำนวนครอบครัวทั้งหมด ๑๔,๑๘๘ ครัวเรือน โดยใน ปี ๒๕๖๕ มีครอบครัวที่จดทะเบียนสมรส จำนวน ๒,๓๘๐ คน, ครอบครัวหย่าร้าง จำนวน ๙๔๒ ครอบครัว, ครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อกัน จำนวน ๓๒ ครอบครัว และ ครอบครัวยากจน จำนวน ๗๔,๔๗๗ ครอบครัว

กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ปีขึ้นไป) มีจำนวน ๒๒๕,๓๕๑ คน มีผู้สูงอายุ จำแนกตามความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวัน (ADL) ติดบ้านจำนวน ๑๓,๖๖๙ คน ติดสังคม จำนวน ๑๙๘,๓๘๖ คน ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (ติดเตียง) จำนวน ๑,๓๐๒ คน ผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๒๔,๙๓๘ คน ผู้สูงอายุที่ต้องดำรงชีพด้วยการเร่ร่อน ขอดทาน จำนวน ๑ คน ผู้สูงอายุที่มีที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม จำนวน ๒ คน และ ผู้สูงอายุที่บริจาคเบี้ยยังชีพ จำนวน ๒ คน

กลุ่มคนพิการ มีคนพิการที่ขึ้นทะเบียนคนพิการทั้งหมด ๖๒,๒๓๔ คนและได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน ๖๒,๒๓๔ คน และมีจำนวนคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วย จำนวน ๔๑,๒๑๙ คน สามารถจำแนกตามสาเหตุความพิการ มากที่สุด เกิดจากพันธุกรรม จำนวน ๒๐๘ คน รองลงมา โรคติดเชื้อ จำนวน ๔๔๖ คน

ลำดับ ๓ อุบัติเหตุ จำนวน ๓,๐๗๖ คน ลำดับ ๔ โรคอื่นๆ จำนวน ๖๘ คน ลำดับ ๕ ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๔๓,๗๕๙ คน และลำดับ ๖ มากกว่า ๑ สาเหตุ จำนวน ๑๔,๖๗๗ คน

กลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีกลุ่มคนยากจน จำนวน ๗๔,๔๗๗ คน คนเร่ร่อน ไร้ที่อยู่อาศัย จำนวน ๓๐ คน ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร จำนวน ๑ คน ผู้พันโทช จำนวน ๘๕๘ คน ผู้ติดเชื้อ HIV จำนวน ๒๕๙ คน

สถานการณ์เชิงประเด็นทางสังคมในระดับจังหวัดสุรินทร์

กลุ่มคนเป้าหมายตามฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า TP MAP แยกรายมิติ จังหวัดสุรินทร์ มีจำนวนคนเปราะบางที่ประสบปัญหาด้านมิติด้านรายได้ มีจำนวน จำนวน ๘,๖๓๗ คน รองลงมา คือ มิติด้านความเป็นอยู่ จำนวน ๕,๕๒๘ คน มิติด้านสุขภาพ จำนวน ๘๙๐ คน มิติด้านการศึกษา จำนวน ๖๘๕ คน และ มิติด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ จำนวน ๒๒ คน ตามลำดับ

สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน

ข้อมูลครัวเรือนเปราะบาง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้ฐานข้อมูล TP MAP Logbook มีจำนวนทั้งสิ้น ๗๔,๔๗๗ ครัวเรือน โดยแบ่งระดับความเปราะบางตามนิยามกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ซึ่งระดับ ๓ เป็นระดับความเปราะบางที่มีความรุนแรงมากที่สุด จำนวน ๑,๕๓๓ ครัวเรือน ระดับ ๒ จำนวน ๕,๙๒๘ ครัวเรือน ระดับ ๑ จำนวน ๑,๕๓๖ ครัวเรือน และระดับ ๐ จำนวน ๖๕,๔๓๖ ครัวเรือนตามลำดับ ซึ่งจังหวัดสุรินทร์ มีครัวเรือนเปราะบางที่มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง จำนวน ๕,๕๒๘ ครัวเรือน

สถานการณ์ภายใต้การแพร่ระบาดของเชื้อ COVID - 19

จังหวัดสุรินทร์ มีผู้ป่วยติดเชื้อสะสม จำนวน ๕๑,๒๕๓ คน กำลังรักษา จำนวน ๔๑๒ คน รักษาหาย จำนวน ๕๗,๓๓๐ คน เสียชีวิต จำนวน ๑๘๒ คน ได้รับวัคซีนป้องกันโรค โควิด 19 ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้รับวัคซีนเข็มที่ ๑ แล้ว จำนวน ๘๓๔,๘๖๐ คน เข็มที่ ๒ จำนวน ๗๖๘,๑๓๘ คน กระตุ้นเข็มที่ ๓ จำนวน ๒๙๗,๐๙๐ คน และกระตุ้นเข็มที่ ๔ จำนวน ๑๙,๓๑๔ คน และให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาด มีครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบที่ได้รับการช่วยเหลือ จากเงินอุดหนุนของกระทรวงพม. จำนวน ๑,๒๙๑ ครอบครัว

สถานการณ์เชิงประเด็นสำคัญในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

สถานการณ์การค้ามนุษย์ในจังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดขนาดเล็ก มีพื้นที่ติดกับพื้นที่ชายแดน สถานะและเส้นทางการค้ามนุษย์ มีสถานะทั้ง ๓ สถานะ ได้แก่ ต้นทาง ทางผ่าน และปลายทาง เนื่องจากติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศกัมพูชา มีการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการค้าที่เรียกว่า ช่องจอม และได้ฉายาว่า เป็นตลาดโรงเกลือ ๒ มีการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาทำงานในตัวจังหวัดมากขึ้น รูปแบบการค้ามนุษย์ที่พบ คือ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีและการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ

บทที่ ๒

ทิศทางการพัฒนางาน สวัสดิการสังคม

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- การประเมินสถานการณ์สวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ (SWOT)

ทิศทางและการพัฒนางานสวัสดิการสังคมไทยที่สำคัญ ต้องมีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับกฎหมาย นโยบาย และแผนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการสังคมไทย ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนพัฒนาจังหวัด รวมถึงสถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ระบุไว้เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศตามแนวนโยบายแห่งรัฐและยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งแผนฉบับนี้มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนี้

๑) หมวด ๓ สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ทั้งในการได้รับสิทธิ เสรีภาพและความคุ้มครองในระดับบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงสิทธิของผู้บริโภคที่ย่อมได้รับการคุ้มครอง ตลอดจนระบุถึงสิทธิของบุคคลและชุมชนในด้านต่าง ๆ อาทิ การจัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน อาทิ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘

๒) หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ โดยรัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่งเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ ให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาและเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษี รวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์เงินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง เสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งรัฐต้องจัดหรือดำเนินการให้มีสาธารณสุขปึกแผ่นขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึงตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน อาทิ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖

๓) หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินในเรื่องต่าง ๆ โดยมีส่วนที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปประเทศด้านสังคมในเรื่องการส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ การให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมให้มีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพ คุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัย ได้รับสิทธิสวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ การส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน การส่งเสริม

สนับสนุน คุ่มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อม และขนาดกลางของประชาชนและชุมชน การส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อาทิ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๔

๔) หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ ตามมาตรา ๒๕๐ และมาตรา ๒๕๓ กำหนดให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเปิดเผยข้อมูล และมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย

๕) หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ การปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ให้สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อจัดความเหลื่อมล้ำ ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ด้านการศึกษา โดยให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา ๕๔ วรรคหก ให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ด้านเศรษฐกิจ ให้ปรับปรุงระบบภาษีอากรให้มีความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มพูนรายได้ของรัฐด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงระบบการจัดทำ การใช้จ่ายงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมสหกรณ์และผู้ประกอบการแต่ละขนาดให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจเพื่อสังคมและวิสาหกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างกลไกเพิ่มโอกาสในการทำงานและการประกอบอาชีพของประชาชน และด้านอื่น ๆ ให้ปรับระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนได้รับสิทธิและประโยชน์จากการบริหารจัดการ และการเข้าถึงบริการ ที่มีคุณภาพและสะดวกทัดเทียมกัน อาทิ มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ซึ่งแผนฉบับนี้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ใน ๓ ยุทธศาสตร์หลัก ๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นักคิดผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ ซึ่งมีสัมมาชีฟตามความถนัดของตนเอง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” ยึดหลักธรรมาภิบาลปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล เปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และโปร่งใส ปฏิบัติตามค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธ ไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ประกอบด้วย หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิด Resilience เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ และโมเดลเศรษฐกิจ BCG โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ “พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดกาญจนบุรีฯ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ (เหมาะสม) โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

- ครีวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสนในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน
- คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

- คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรมจริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

- กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต
- ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยมีเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

- การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้
- ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals: SDGs นั้น ริเริ่มโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly : UN) เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๐ โดยเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals : MDGs มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้ประเทศต่าง ๆ พัฒนาประเทศเพื่อขจัดความยากจน ความหิวโหย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ความเท่าเทียม เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ซึ่งได้สิ้นสุดลงเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๕ หลังจากนั้น UN จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนา ภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ (The Post - ๒๐๑๕ Development Agenda) ตามกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยประเด็นสำคัญของการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals : SDGs ประกอบไปด้วย ๑ เป้าหมายหลัก ที่ต้องบรรลุและดำเนินการให้ได้ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยมีเป้าหมายย่อยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานสวัสดิการสังคม ดังนี้

เป้าหมาย ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบทุกที่

เป้าหมาย สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ และส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของคนทุกเพศทุกวัย

เป้าหมาย สร้างหลักประกันให้การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและครอบคลุม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน

เป้าหมาย ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และครอบคลุม และการจ้างงานเต็มอัตรา และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมาย ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมาย สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน จัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคน และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในทุกระดับ

แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เป็นแผนที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุมการพัฒนาจังหวัดในภาพรวม ได้แก่ ด้านสังคม โดยประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับแผนฉบับนี้ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนและความมั่นคงปลอดภัย

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี มีความสุข และสังคมร่มเย็น
๒. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ครีวเรือนยากจนเป้าหมายได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน
๒. จำนวนคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๓. จำนวนบ้าน/ชุมชน/ตำบลต้นแบบที่ได้รับการยกระดับสู่การจัดการตนเองอย่างยั่งยืน
๔. จำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

๑. การเสริมสร้างสุขภาวะชุมชน
๒. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคน องค์กร เครือข่าย หมู่บ้าน/ชุมชน
๓. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาทักษะอาชีพประชาชน
๔. จัดการสวัสดิการสังคมแบบมีส่วนร่วมในทุกช่วงวัย
๕. ยกระดับคุณภาพชีวิตของครัวเรือนยากจนตามเกณฑ์ขั้นพื้นฐาน
๖. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๗. การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

การประเมินสถานการณ์สวัสดิการสังคมจังหวัด (SWOT Analysis)

	ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strength) ๑. มีกลุ่มองค์กรและเครือข่ายจำนวนมาก (กองทุนฯ/องค์กรสาธารณประโยชน์/ชมรม/สมาคม) ๒. มีแหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตและวัฒนธรรมคนกับช้างที่มีชื่อเสียงระดับโลก ๓. มีสวัสดิการต่างๆ (ตั้งแต่เด็กจนถึงเสียชีวิต) ๔. เกษตรกรมีพื้นฐานความเข้าใจเรื่องเกษตรอินทรีย์ ๕. มีทุนทางสังคมที่สนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรสวัสดิการชุมชน ๖. มีกลไกในการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการสังคมในจังหวัด เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ๗) มีการส่งเสริมให้องค์กรเครือข่ายภาครัฐ ภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง	จุดอ่อน (Weakness) ๑. องค์กรไม่การประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง/ไม่เชื่อมโยงงานกัน ๒. แรงงานยังขาดการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ๓. ประชาชนไม่ให้ความสนใจ/การเข้าถึง ๔. ขาดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ๕) การบูรณาการงานด้านสวัสดิการด้านสังคมระหว่างหน่วยงานยังมีน้อย แต่ละหน่วยงาน ดำเนินงานโดยยึดกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นหลัก ทำให้ขาดการประสานแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ๖) บุคลากรมีจำนวนจำกัด และมีภารกิจที่หลากหลาย ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า บุคลากรของรัฐ และหน่วยงานด้านสังคม ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับเคลื่อนงานสวัสดิการสังคม

	ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ
	๘) มีทุนทางสังคมที่สนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมในระดับพื้นที่โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรสวัสดิการชุมชน ๙) มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมรองรับการทำงานหลายฉบับ ซึ่งเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ๑๐) มีองค์กรภาคประชาชนที่เป็นต้นแบบการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาดูงาน	๗) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานยังไม่ทั่วถึงและต่อเนื่อง ๘) การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการขับเคลื่อนสวัสดิการสังคมจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมยังมีน้อย ไม่เพียงพอในการหนุนเสริมงานด้านสวัสดิการสังคมได้อย่างครอบคลุม ทั่วถึงและเป็นไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunity) ๑) มียุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี เป็นแนวทางในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมจังหวัด ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีประเด็นยุทธศาสตร์มุ่งเน้นสังคมอยู่ดีมีสุข และการจัดสวัสดิการอย่างยั่งยืน ๓) รัฐมีนโยบายและยุทธศาสตร์ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมทางสังคมที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน ๔) มีแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย รองรับการจัดสวัสดิการสังคม ๕) การเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนงานสวัสดิการสังคมของหน่วยงานภาครัฐ ตามนโยบายประชารัฐของรัฐบาล ๖) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารการจัดสวัสดิการสังคมได้สะดวกยิ่งขึ้น ๗) การเป็นประชาคมอาเซียน มีโอกาสพัฒนางานสวัสดิการสังคมในภูมิภาค ๘) มีกองทุนด้านสังคมที่จะเป็นแหล่งทรัพยากรในการจัดสวัสดิการสังคม ๙) มีแหล่งงบประมาณ ๑๐. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารการจัดสวัสดิการสังคมได้สะดวกยิ่งขึ้น	อุปสรรค (Threat) ๑) ขาดทักษะการใช้เทคโนโลยี (การใช้คอมพิวเตอร์) ๒) ขาดทักษะในการเขียนของบประมาณ ๓) การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศ ๔) การลักลอบเข้าเมืองของคนต่างด้าว เกิดปัญหาการจัดสวัสดิการ และปัญหา อาชญากรรมข้ามชาติ

บทที่ ๓

แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคม จังหวัดสุรินทร์

- แผนงานที่ ๑

การสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต

- แผนงานที่ ๒

การพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ

- แผนงานที่ ๓

การเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ

- แผนงานที่ ๔

การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม

บทที่ ๓ แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์

การจัดทำแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้ใช้แนวคิดการจัดสวัสดิการสังคม ๔ ระบบ ประกอบด้วย การบริการทางสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการส่งเสริมหุ้นส่วนทางสังคม แนวคิดการจัดการความเสี่ยงทางสังคม (Social Risk Management) มาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางสังคม เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุ้มค่า รวมถึงการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคล ครอบครัว ชุมชนและสังคม อีกทั้ง ได้นำแนวคิดการฟื้นคืนความเข้มแข็ง (Resilience) มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการพัฒนากลุ่มเป้าหมายให้สามารถพร้อมรับ ปรับตัว และเปลี่ยนแปลงเมื่อเกิดสถานการณ์วิกฤต ให้สามารถกลับมามีความเข้มแข็งและใช้ชีวิตได้อย่างปกติเช่นเดิม โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

มุ่งสู่สวัสดิการคุณภาพเพื่อชีวิตที่มั่นคงของคนจังหวัดสุรินทร์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างหลักประกันทางสังคมให้แก่คนสุรินทร์ทุกช่วงวัย
๒. เพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการสังคม ลดความเหลื่อมล้ำและความเสมอภาค
๓. เพื่อเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ
๔. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม

เป้าหมาย

๑. คนจังหวัดสุรินทร์ทุกช่วงวัยได้รับหลักประกันทางสังคมขั้นพื้นฐานสู่การมีคุณภาพที่ดี
๒. ประชาชนกลุ่มเปราะบางมีชีวิตที่มั่นคงและร่วมผลักดันการพัฒนาจังหวัดสุรินทร์
๓. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสร้างสังคมสวัสดิการ
๔. จังหวัดสุรินทร์มีระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของคนจังหวัดสุรินทร์มีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของประชาชนกลุ่มเปราะบางเข้าถึงสวัสดิการเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น
๔. ร้อยละของการพัฒนาระบบการบริหาร จัดการสวัสดิการสังคมให้มีประสิทธิภาพ

แผนงาน

แผนงานที่ ๑ การสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต

แผนงานที่ ๒ การพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ

แผนงานที่ ๓ การเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ

แผนงานที่ ๔ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม

แผนงานที่ ๑

การสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต

เป้าหมายแผนงาน

คนจังหวัดสุรินทร์ทุกช่วงวัยได้รับหลักประกันทางสังคมขั้นพื้นฐานโดยเสมอภาค

ตัวชี้วัดแผนงาน	๑. ร้อยละของเด็กเข้าถึงการศึกษา และได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็น ๒. ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพเพิ่มขึ้น ๓. ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีศักยภาพมีงานทำ และรายได้เหมาะสม ๔. ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย
แนวทางการพัฒนา	๑. การสร้างหลักประกันทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกช่วงวัย ๒. การพัฒนาหลักประกันสุขภาพให้มีคุณภาพ ๓. การสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ๔. การสร้างหลักประกันด้านที่อยู่อาศัยที่มั่นคง

สาระสำคัญของแผนงาน

แผนงานการสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนในทุกช่วงวัยอย่างครอบคลุมและเสมอภาค ทั้งในด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ การมีงานทำและมีรายได้ และที่อยู่อาศัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการศึกษาและการดูแลเด็ก/เยาวชน เพื่อให้สวัสดิการแก่คนในสังคมไทยทุกช่วงวัย สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเปราะบาง และเสี่ยงที่จะจกหล่นจากการศึกษา รวมถึงเด็กและเยาวชนที่ตกหล่นจากการศึกษาไปแล้ว จำเป็นต้องมีการติดตาม เพื่อให้เด็กและเยาวชนกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ดำเนินการส่งเสริมให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ ห้องสมุด พื้นที่สาธารณะ ในทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยใช้บริการ อีกทั้งเป็นการใช้ประโยชน์เพื่อการเพิ่มพูนการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคม จัดทำข้อมูลให้เข้าถึงได้อย่างสะดวกและมีข้อมูลที่จำเป็นอย่างครบถ้วน สนับสนุนการศึกษาที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง อำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ

ให้ความสำคัญตั้งแต่ในช่วงวัยตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการจัดสวัสดิการให้แก่พ่อแม่ตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์จนถึงวัยโตถึงช่วงอายุตั้งแต่ ๐ - ๖ ปี สนับสนุนการมีส่วนร่วมของครอบครัวตั้งแต่แรกเกิด เช่น สนับสนุนให้ทั้งบิดาและมารดา สามารถเลี้ยงบุตรอย่างเท่าเทียม สนับสนุนสวัสดิการเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด แบบถ้วนหน้า เพิ่มศูนย์เลี้ยงดูเด็กเล็กทั่วประเทศ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้อย่างสมวัย ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น เน้นการส่งเสริมเด็กให้เข้าถึงสิทธิในการเรียนรู้ การฝึกทักษะที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกของการทำงาน สนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบอย่างรอบด้าน สนับสนุนสวัสดิการอาหารเช้า/กลางวัน รวมทั้งสนับสนุนด้านการเดินทาง และอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ด้านสุขภาพ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเข้าถึงบริการสาธารณสุขแก่ประชาชนทุกช่วงวัยที่เหมาะสมได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน การเพิ่มศักยภาพของบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุข ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย นำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการสร้างสุขภาพที่ดีแก่ประชาชน การสร้างความตระหนักในการรอบรู้ด้านสุขภาพและมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง รวมทั้งการเพิ่มพูน ยกระดับทักษะ การปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขในการให้บริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน ลดต้นทุนการเข้าถึงการบริการสุขภาพ ลดต้นทุน และสนับสนุน Long term care แก่ประชาชนทุกช่วงวัย และเพิ่มเติมสวัสดิการให้ครอบคลุมมากขึ้น เช่น สวัสดิการผ้าอนามัยฟรี สวัสดิการการลาคลอด ให้ปรับวันลาคลอดเป็น ๑๘๐ วัน จัดสรรสถานที่เพื่อการป้อนนมบุตรและเลี้ยงดูบุตรในสถานประกอบการ/หน่วยงาน ดำเนินการด้านนโยบายและสวัสดิการเพื่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (ภัยพิบัติ/โรคระบาด)

ด้านการมีงานทำและรายได้ เน้นการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความต้องการของแรงงานในระบบและนอกระบบ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ การเสริมสร้างทักษะที่สำคัญในยุคปัจจุบัน ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำในสังคม กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มแรงงาน ผลักดันให้เกิดค่าแรงที่เป็นธรรม ผลักดันให้เกิดสวัสดิการด้านการลาคลอด และสามารถลาเพื่อเลี้ยงบุตรได้ทั้งชายและหญิง รวมทั้งสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพิ่มการเสริมสร้างทักษะใหม่ (Re - skill) และการยกระดับศักยภาพ ทักษะ (Up - skill) ของประชาชนทุกช่วงวัยที่มีความพร้อมในการทำงาน การฝึกทักษะอาชีพในการหารายได้มีงานทำที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ การรวมกลุ่มอาชีพและตลาดงานที่เหมาะสมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคล ความต้องการของตลาดแรงงานและเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ การยกระดับรายได้ของผู้สูงอายุให้ได้รับสิทธิบำนาญแห่งชาติ การสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะทางการเงิน ส่งเสริมและพัฒนาระบบการออม เพิ่มความยืดหยุ่นและสิทธิประโยชน์ของระบบประกันสังคม เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและหลักประกันของตนเอง ครอบครัวในช่วงวิกฤต ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรทุกสาขาอาชีพและทุกช่วงวัย อันนำไปสู่การจัดความยากจนอย่างยั่งยืน และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการนำระบบฐานข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือแบบมุ่งเป้า

ด้านที่อยู่อาศัย เน้นการสร้างหลักประกันที่อยู่อาศัยให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ให้มีที่อยู่อาศัยตามความต้องการขั้นพื้นฐาน มีความมั่นคง ปลอดภัย รวมถึงสร้างโอกาสผู้มีรายได้น้อยให้เข้าถึงแหล่งเงินกู้ อย่างเสมอภาค และส่งเสริมรูปแบบที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับผู้ที่มีรายได้น้อย ส่งเสริมให้เกิดการจัดการสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ดี พัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายในที่อยู่อาศัย ให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัย และมีชีวิตที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. การสร้างหลักประกันทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกช่วงวัย

- การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเด็กตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์ถึงปฐมวัยให้มีพัฒนาการสมวัยและมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
- การพัฒนาทักษะวัยรุ่น/วัยเรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
- การส่งเสริม สนับสนุน สร้างโอกาสในการเรียนรู้แก่วัยแรงงานให้มีความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน
- การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต
- การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาแก่ประชาชนตลอดช่วงชีวิต
- การพัฒนาระบบเฝ้าระวังทั้งในโรงเรียนและชุมชน เพื่อป้องกันเด็กตกหล่น และการติดตาม

๒. การพัฒนาหลักประกันสุขภาพให้มีคุณภาพ

- การส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพแก่ประชาชนทุกช่วงวัย
- การส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนมีองค์ความรู้ในการดูแลสุขภาพ
- การส่งเสริมการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในกลุ่มผู้สูงอายุ
- การจัดบริการสุขภาพแก่วัยแรงงาน
- การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริการสาธารณสุขที่สะดวก และรวดเร็ว
- การบูรณาการความร่วมมือในการให้บริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน

๓. การสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

- การพัฒนาข้อเสนอด้านแรงงานให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
- สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
- การพัฒนา และยกระดับทักษะแรงงาน (Re-Skill, Up-Skill) ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ
- การสร้างหลักประกันสำหรับแรงงานรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- การส่งเสริมอาชีพและสร้างโอกาสการเข้าถึงงานที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ
- การส่งเสริม สร้างทักษะทางการเงินพร้อมรับสภาวะวิกฤต และระบบการออมรองรับวัยสูงอายุ
- การนำระบบฐานข้อมูล เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้นับสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือแบบมุ่งเป้า
- ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

๔. การสร้างหลักประกันด้านที่อยู่อาศัยที่มั่นคง

- การส่งเสริมและสร้างโอกาสให้ทุกคนมีที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐาน
- การเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย
- การพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายในที่อยู่อาศัย
- การจัดการสภาพแวดล้อมที่ดีของที่อยู่อาศัย

แผนงานที่ ๒

การพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ

เป้าหมายแผนงาน

ประชาชนเปราะบางจังหวัดสุรินทร์มีชีวิตที่มั่นคงและร่วมผลักดันการพัฒนาประเทศ

ตัวชี้วัดแผนงาน	๑. ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงเข้าถึงบริการสุขภาพเพิ่มขึ้น ๒. ร้อยละของนักเรียนยากจนเข้าถึงการศึกษาเพิ่มขึ้น ๓. ร้อยละของครอบครัวผู้มีรายได้น้อยได้รับการพัฒนาศักยภาพการทำงานเพิ่มขึ้น
แนวทางการพัฒนา	๑. การขยายและพัฒนาหลักประกันสุขภาพแก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ๒. การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ๓. การพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้แก่ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย

สาระสำคัญของแผนงาน

แผนงานการพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มสวัสดิการสังคมแก่กลุ่มเปราะบางหรือกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Target Group) อาทิ คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ กลุ่มผู้ไม่มีสัญชาติ แรงงานผู้หญิง และผู้สูงอายุ เป็นต้น ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงในการทำงาน และแก้ปัญหาการตกหล่นเข้าไม่ถึงสิทธิในกลุ่มเปราะบาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสุขภาพ เน้นการส่งเสริมให้กลุ่มเปราะบาง เช่น คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และกลุ่มผู้ไม่มีสัญชาติ สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพขั้นพื้นฐาน การเพิ่มมาตรฐานการบริการสุขภาพที่เหมาะสม รวมถึงการจัดบริการสุขภาพให้กับผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงในชุมชน การสนับสนุนส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพแบบบูรณาการ รวมถึงการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุให้สามารถใช้ชีวิตได้เช่นคนปกติทั่วไป

ด้านการศึกษา เน้นการเข้าถึงสวัสดิการด้านการศึกษา การปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและการเตรียมความพร้อมกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่ในครอบครัวยากจน เด็กพิการ เด็กกำพร้า เด็กชาติพันธุ์ และเด็กไร้สัญชาติ เป็นต้น ให้มีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้น้อยลง รวมถึงการป้องกัน การติดตามและแก้ปัญหาเด็กตกหล่นและเข้าไม่ถึงการศึกษา เด็กที่ออกจากการศึกษา กลางคันให้กลับเข้าสู่สถานศึกษา หรือสร้างความรู้ ฝึกทักษะให้เด็กเหล่านี้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ และมีอาชีพสร้างรายได้เลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้

ด้านการมีงานทำและรายได้ เน้นการเพิ่มสวัสดิการที่มั่นคงให้กับวัยแรงงาน โดยการสร้างงานสร้างรายได้พื้นฐาน ความมั่นคงในอาชีพให้กับกลุ่มแรงงานผู้หญิง แรงงานต่างด้าว และแรงงานที่มีฐานะยากจน ตลอดจน ให้ความช่วยเหลือครัวเรือนยากจนแบบมุ่งเป้า โดยการจัดสวัสดิการสังคมเชิงป้องกัน

(Protective Welfare) ในการให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ จากนั้นทำการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งทีมสหวิชาชีพจะใช้กระบวนการจัดการรายกรณี (Case Management) ในการสำรวจข้อมูลเชิงลึก วางแผน ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไข พัฒนา และฟื้นฟูตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแบบองค์รวม การส่งเสริมและสนับสนุนการมีงานทำของคนพิการในสถานประกอบการ/หน่วยงาน

แนวทางการพัฒนา

๑. การขยายและพัฒนาหลักประกันสุขภาพแก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

- การพัฒนาข้อเสนอ แนวทาง และมาตรฐานการบริการสุขภาพที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
- ส่งเสริม สนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพสำหรับแรงงานข้ามชาติ คนไร้สัญชาติ และผู้ตกหล่น
- การส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพแก่คนพิการ เยื่อความรุนแรง และผู้มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง
- การจัดบริการสุขภาพแก่ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในชุมชน

๒. การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

- การส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กชาติพันธุ์ เด็กต่างด้าว และเด็กไร้สัญชาติมีโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง
- การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่นักเรียนในครอบครัวยากจน
- การส่งเสริมการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการ

๓. การพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้แก่ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย

- การพัฒนา และเพิ่มทักษะ (Re-Skill, Up-Skill) ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยให้ทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- การสร้างโอกาสให้คนพิการสามารถเข้าถึงอาชีพและมีรายได้ในการดำรงชีพ
- การส่งเสริมให้นำกระบวนการจัดการรายกรณีมาใช้ให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้มีรายได้น้อยแบบมุ่งเป้าหมาย

แผนงานที่ ๓

การเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ

เป้าหมายแผนงาน

ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสร้างสังคมสวัสดิการ

ตัวชี้วัดแผนงาน	๑. จำนวนเครือข่ายที่เพิ่มขึ้นต่อปีของการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม
แนวทางการพัฒนา	๑. การสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนเป็นองค์กรประชาสังคม และสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและร่วมเป็นหุ้นส่วนการจัดสวัสดิการสังคม ๒. การส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งองค์กร/ศูนย์ และเชื่อมประสานเครือข่ายทุกระดับเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม ๓. การส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับเครือข่าย องค์กรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ๔. การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อทางสังคมและการร่วมเป็นหุ้นส่วนทางสังคมของภาคธุรกิจ ๕. การเพิ่มบทบาทหน้าที่และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดสวัสดิการสังคมในพื้นที่ ร่วมกับการบูรณาการของคนในสังคม องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของแผนงาน

แผนงานการเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้เกิดการรวมกลุ่มของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ในการจัดตั้งเป็นองค์กรตามกฎหมาย และจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อทางสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) รวมถึงการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายให้มีความรู้ ทักษะในการจัดสวัสดิการสังคม/พร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน/วิกฤต และสร้างสำนึกของความเป็นพลเมือง สนับสนุนให้เกิดการเปิดพื้นที่ร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมมือกันทำงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม การส่งเสริมหุ้นส่วนทางสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมจัดสวัสดิการสังคมให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจน สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในทุกสถานะ ทั้งในสถานการณ์ปกติ และฉุกเฉิน/วิกฤต

มุ่งเน้นการสร้างสำนึกความเป็นพลเมือง ความรับผิดชอบต่อสังคม การเสียภาษี ส่งเสริมบทบาทของผู้มีจิตอาสา อาสาสมัคร การรวมตัวเป็นองค์กรประชาสังคม และจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ เชื่อมฐานข้อมูลองค์กร/บริการของภาคเอกชนกับรัฐ เพิ่มบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดสวัสดิการสังคมให้ประชาชนในพื้นที่ให้มากขึ้น ควรแสวงหาความร่วมมือกับภาคเอกชน และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งมีศักยภาพสูงมาก มาปรับใช้ในการแสวงหาผู้ตกหล่น รวมทั้งพัฒนากลไก การดำเนินงาน การบริหารจัดการ การบูรณาการในการทำงานกับทุกภาคส่วนทั้งส่วนกลาง ทบพทวนโครงสร้าง หน่วยงานรัฐท้องถิ่นเพื่อความเป็นไปได้ในการมีบทบาทมากขึ้นในการติดตามและการบังคับให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย รวมถึงการขึ้นทะเบียนธุรกิจนอกระบบต่าง ๆ

แผนงานที่ ๔

การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม

เป้าหมายแผนงาน

จังหวัดสุรินทร์มีระบบและการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดแผนงาน	- ร้อยละของนักสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมมีมาตรฐานการให้บริการ - มีนักสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ/หรือหน่วยงานด้านสุขภาพและสาธารณสุขระดับตำบล จำนวนอย่างน้อย ๑ คน - มีระบบฐานข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงทุกระดับและพร้อมใช้งาน
แนวทางการพัฒนา	- การสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมที่มีศักยภาพ - การปรับปรุง พัฒนา และเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมระดับพื้นที่ให้สมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน - การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการอำนวยความสะดวกในการจัดสวัสดิการสังคมและลดความซ้ำซ้อน

สาระสำคัญแผนงาน

การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสนับสนุนในการขับเคลื่อนงานด้านสวัสดิการสังคม ทั้งการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลในด้านต่าง ๆ แบบบูรณาการ เช่น ข้อมูลสวัสดิการสังคมในทุกกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลภาคีเครือข่ายในส่วนกลางและพื้นที่ เพื่อให้เป็นฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ทางสังคม การพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และการผลักดันให้บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมเข้ารับรองมาตรฐานการปฏิบัติงาน เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับบริการที่มีคุณภาพ และได้รับความช่วยเหลือที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นอย่างแท้จริง ทำการจัดทำ พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย การเงิน การคลังเพื่อการจัดสวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เกิดความคล่องตัว ลดความซ้ำซ้อน และไม่เป็นอุปสรรค ในการทำงานทั้งในส่วนกลางและพื้นที่

แผนปฏิบัติการ

ตามแผนพัฒนางาน

สวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติการรองรับแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมจังหวัดสุรินทร์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ “มุ่งสู่สวัสดิการคุณภาพเพื่อชีวิตที่มั่นคงของคนจังหวัดสุรินทร์”

แผนงาน ๑.การสร้างหลักประกันทางสังคมโดยเสมอภาคแก่คนตลอดช่วงชีวิต

เป้าหมาย คนจังหวัดสุรินทร์ทุกช่วงวัยได้รับหลักประกันทางสังคมขั้นพื้นฐานโดยเสมอภาค

- ตัวชี้วัด :
- ๑. ร้อยละของเด็กที่เข้าถึงการศึกษาก่อนวัยเรียนเพิ่มขึ้น
 - ๒. ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพเพิ่มขึ้น
 - ๓. ร้อยละ ๗๐ ของวัยแรงงานมีอาชีพและชีวิตที่มั่นคง
 - ๔. ร้อยละผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ มีงานทำ และรายได้เหมาะสม
 - ๕. ร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย

แนวทางการพัฒนา ๑. การสร้างหลักประกันทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกช่วงวัย

- ๒. การพัฒนาหลักประกันสุขภาพให้มีคุณภาพ
- ๓. การสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง
- ๔. การสร้างหลักประกันด้านที่อยู่อาศัยที่

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																		ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ		
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒			๓	๔
๑. การสร้างหลักประกัน ทางการศึกษาแก่ ประชาชนทุกช่วงวัย	๑. โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยศูนย์เด็ก เล็ก/สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน			✓				✓				✓				✓				✓		๑.เด็กปฐมวัย ได้รับการดูแลในศูนย์ เด็กเล็ก/สถานรับ เลี้ยง เด็กเอกชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี	- พมจ./ศษ./ สสจ./ ท้องถิ่น/ อปท./ สวัสดิการ และคุ้มครอง แรงงาน
	๒. โครงการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนา คุณภาพแรงงานและครอบครัว		✓																		๒. แรงงานหญิง ได้รับการส่งเสริม ความรู้การดูแล		

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๓. โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	สุขอนามัยและได้รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม	-
	๔. โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กปฐมวัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๓. จำนวนเด็กที่ได้รับสวัสดิการเงินอุดหนุนเพื่อเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	- พมจ.
	๕. โครงการพัฒนาระบบเสริมสร้างทักษะชีวิตและดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาชีวศึกษา		✓																			๔. ร้อยละของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานฯ ระดับ C ขึ้นไป	- ศษ./คกก.อาชีวศึกษา
	๖. โครงการการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุให้มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต		✓				✓				✓				✓				✓			๕. ดัชนีชี้วัดด้านสุขภาวะของนักเรียนอาชีวศึกษาดีขึ้น	- พมจ./อปท./อบจ.
	๗. โครงการสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัย		✓				✓				✓				✓				✓			๖. จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับการส่งเสริมความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ	- พมจ./อปท./อบจ.
																						๗. จำนวนคนและเครือข่ายที่เข้าร่วม	- พมจ./อปท./อบจ.

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๘. โครงการส่งเสริมการเข้าถึง การศึกษาแก่ประชาชนตลอดช่วงชีวิต		✓				✓				✓				✓				✓			กิจกรรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ๘. จำนวนนักเรียน ที่ได้รับการ สนับสนุนค่าใช้จ่าย ในการจัด การศึกษาขั้น พื้นฐาน	- ศษ./สพม./ สพฐ./กศน./ คกก. อาชีวศึกษา
๒. การพัฒนา หลักประกันสุขภาพให้มี คุณภาพ	๑. โครงการเตรียมความพร้อมก่อน สมรสและก่อนมีบุตร เพื่อการเกิดทุก รายมีคุณภาพ			✓																		๑.ร้อยละของ โรงพยาบาลภายใต้ โครงการ หลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ มีการจัดบริการ เตรียมความพร้อม ก่อนสมรสและ ก่อนมีบุตร - ร้อยละของหญิง- ชายวัยเจริญพันธุ์ มีความรู้เกี่ยวกับ การเตรียมความ พร้อมก่อนมีบุตร ในระดับดี	- สสจ./รพ./ รพ.สต. -

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๒. โครงการส่งเสริมระบบการจัดการด้านยาเสพติดในสถานประกอบการ ๓. โครงการส่งเสริมการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในกลุ่มผู้สูงอายุ			✓				✓				✓				✓				✓		๒.แรงงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓.การเสริมสร้างองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ผู้สูงอายุ	- ปค./สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน - สสจ./รพ./รพ.สต./อปท./อบจ.
๓. การสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง	๑. โครงการสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ และโครงการเงินอุดหนุนโครงการจากกองทุนผู้สูงอายุ ๒. โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ผู้สูงอายุ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	- ผู้สูงอายุได้รับบริการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำมีอาชีพ	- พมจ./เกษตร/อบจ.
๔. การสร้างหลักประกันด้านที่อยู่อาศัยที่	๑. โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุให้เหมาะสมและปลอดภัย ๒. โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุระยะยาวเชิงป้องกัน		✓				✓				✓				✓				✓			๑. จำนวนบ้านผู้สูงอายุที่ได้รับการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและปลอดภัย ๒. จำนวนพื้นที่ดำเนินการ ชุมชน/เมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุผ่านเกณฑ์	- พมจ./สสจ./อปท./อบจ.

แผนงาน ๒. การพัฒนาระบบสวัสดิการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มผลิตภาพ

เป้าหมาย ประชาชนเปราะบางจังหวัดสุรินทร์มีชีวิตที่มั่นคงและร่วมผลักดันการพัฒนาประเทศ

- ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงเข้าถึงบริการสุขภาพเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐
๒. ร้อยละของนักเรียนยากจนเข้าถึงการศึกษาเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐
๓. ร้อยละของครอบครัวผู้มีรายได้น้อยได้รับการพัฒนาศักยภาพการทำงานเพิ่มขึ้น

- แนวทางการพัฒนา ๑. การขยายและพัฒนาหลักประกันสุขภาพทั้งกับประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
๒. การลดความเหลื่อมล้ำ และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๓. การพัฒนาอาชีพและสร้างความมั่นคงให้กับแรงงานทั่วไปและแรงงานกลุ่มเปราะบาง

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
๑. การขยายและพัฒนาหลักประกันสุขภาพทั้งกับประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ	๑. โครงการส่งเสริมสุขภาพเด็กกลุ่มเปราะบาง			✓				✓				✓				✓				✓		๑. เด็กกลุ่มเปราะบางได้รับการคัดกรองสุขภาพและประเมินสุขภาพร้อยละ ๖๐ ๒.ร้อยละของตำบลที่มีระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุระยะยาว ในชุมชนแบบ Qualit Reassessment (การประเมินคุณภาพ)	- สสจ./รพ./รพ.สต./อปท. - สสจ./รพ./รพ.สต./อปท.
	๒. โครงการขับเคลื่อนระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุและผู้มีภาวะพึ่งพิงระยะยาวแบบบูรณาการ (Long Term Care)			✓				✓				✓				✓				✓			

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
																						- ร้อยละของ ผู้สูงอายุและผู้ที่มี ภาวะพึ่งพิงได้รับ การดูแลตาม Care Plan (แผนการ ดูแล) - ร้อยละผู้สูงอายุ และผู้ที่มีภาวะ พึ่งพิงที่ได้รับการ ดูแลตาม Care plan มี ADL (กิจวัตรประจำวัน) เปลี่ยนแปลงดีขึ้น	
๒. การลดความ เหลื่อมล้ำ และการ พัฒนาคุณภาพ การศึกษา	๑. โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการ จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบ การศึกษาขั้นพื้นฐาน รายการ ปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจน ๒. โครงการพัฒนาวิชาชีพเพื่อการมี งานทำสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อย โอกาส			✓				✓				✓				✓				✓		๑. จำนวนนักเรียน ที่ได้รับการจัดสรร เงินอุดหนุนปัจจัย พื้นฐานนักเรียน ยากจนตาม ประเภทของ สถานศึกษา ๒. ร้อยละนักเรียน พิการเรียนรวม ได้รับการพัฒนา การเรียนรู้ที่	- ศษ./สพฐ./ สพม./กศน./ คกก.อาชีวศึกษา

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๓. โครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนรวม			✓				✓				✓				✓				✓		เหมาะสมอย่างเต็ม ศักยภาพ เป็นราย บุคคลตาม แผนการจัด การศึกษาเฉพาะ บุคคล และได้รับสิ่ง อำนวยความสะดวก สะดวก สื่อ บริการ และความ ช่วยเหลืออื่นใดทาง การศึกษาตาม ความจำเป็นของแต่ละ บุคคล ๓.ผู้เรียนระดับ มัธยมศึกษาตอน ปลายมีโอกาสได้รับ การศึกษาทั้ง ประเภทสามัญ ศึกษาและประเภท อาชีวศึกษาควบคู่ กันไป เมื่อสำเร็จ การศึกษาสามารถ เข้าสู่ตลาด แรงงาน ได้	

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๔. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ			✓				✓				✓				✓				✓		๔.นักเรียนมีทักษะในการดำรง ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จากการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา	
	๕. โครงการขับเคลื่อนระบบการให้บริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการ			✓				✓				✓				✓				✓		๕. ร้อยละของนักเรียนพิการเรียนรวมที่มีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP ครบทั้ง ๘ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (บัญชี ข /ค) ตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล	

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๖. โครงการขับเคลื่อนการแก้ปัญหาเด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษาและเด็กตกหล่นให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา			✓																		๖. เด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษาและเด็กตกหล่นมีอัตราลดลงหรือเป็น “ศูนย์”	
๓. การพัฒนาอาชีพและสร้างความมั่นคงให้กับแรงงานทั่วไปและแรงงานกลุ่มเปราะบาง	๑. โครงการพัฒนา และเพิ่มทักษะ (Re-Skill, Up-Skill) ผู้มีรายได้น้อยให้มีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด (การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในนิคมสร้างตนเอง (BCG))	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๑. จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	- นิคมสร้างตนเองปราสาท
	๒. โครงการสร้างโอกาสให้คนพิการสามารถเข้าถึงอาชีพและมีรายได้ในการดำรงชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๒.จำนวนคนพิการที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมอาชีพ	- พมจ.
	๓. โครงการให้บริการจัดหางานแก่กลุ่มคนพิเศษ		✓				✓				✓			✓			✓					๓. ร้อยละเฉลี่ยของแรงงานที่ได้รับบริการมีงานทำ	- จัดหางาน
	๔. โครงการสร้างเสริมสวัสดิการสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๔. ร้อยละของเครือข่ายมีความรู้ด้านการจัดการรายการณี

แผนงาน ๓. การเสริมพลังเครือข่ายสู่สังคมสวัสดิการ

เป้าหมาย ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสร้างสังคมสวัสดิการ

ตัวชี้วัด : จำนวนเครือข่ายที่เพิ่มขึ้นต่อปีของการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

- แนวทางการพัฒนา
- ๑. การสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนเป็นองค์กรประชาสังคม และสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและร่วมเป็นหุ้นส่วนการจัดสวัสดิการสังคม
 - ๒. การส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งองค์กร/ศูนย์ และเชื่อมประสานเครือข่ายทุกระดับเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม
 - ๓. การส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับเครือข่าย องค์กรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม
 - ๔. การส่งเสริมความรับผิดชอบทางสังคมและการร่วมเป็นหุ้นส่วนทางสังคมของภาคธุรกิจ
 - ๕. การเพิ่มบทบาทหน้าที่และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดสวัสดิการสังคมในพื้นที่ ร่วมกับการบูรณาการของคนในสังคม องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
๑. การสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนเป็นองค์กรประชาสังคม และสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและร่วมเป็นหุ้นส่วนการจัดสวัสดิการสังคม	๑. โครงการส่งเสริมเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๑. ร้อยละของเครือข่ายมีการพัฒนาและช่วยเหลือด้านการจัดสวัสดิการสังคม	- พมจ./กาชาด/เครือข่ายภาคธุรกิจ
๒. การส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งองค์กร/ศูนย์ และเชื่อมประสานเครือข่ายทุกระดับเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม	๑. โครงการยกระดับศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.), ศพค., ศพก. เป็นศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบลในพื้นที่	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๑. จำนวน ศพอส.,ศพค.,ศพก. ที่ได้รับการยกระดับเป็นศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล	- พมจ./อปท.

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	๒. โครงการขับเคลื่อน ศปง. อพม. ระดับอำเภอ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๒. ความสำเร็จของ การขับเคลื่อน ศปง.อพม. ระดับ อำเภอมากกว่า ร้อยละ ๖๐	- พมจ.
	๓. โครงการสนับสนุนการดำเนินงาน และการจัดบริการของศูนย์บริการคน พิการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๓. จำนวนคน พิการที่ได้รับ บริการตามสิทธิ และสวัสดิการที่พึง ได้รับ	- พมจ./ อปท./ สมาคม องค์กรคน พิการ
	๔. โครงการยกระดับองค์กร สาธารณประโยชน์ และองค์กร สวัสดิการชุมชนสู่การจัดสวัสดิการ สังคมที่มีคุณภาพ			✓				✓				✓				✓				✓		๔. ร้อยละของ องค์กรฯ ได้รับการ พัฒนาศักยภาพ การจัดสวัสดิการ สังคม	- พมจ./ องค์กร เครือข่าย
	๕. โครงการส่งเสริมเครือข่ายความ รับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๕. ร้อยละของ CSR เข้าร่วมจัด สวัสดิการสังคมแก่ กลุ่มเป้าหมาย	- พมจ.

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
๓. การส่งเสริม พัฒนา ศักยภาพ และยกระดับ เครือข่าย องค์กรตาม กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคมให้มี ส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ สังคม	๑. โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่าย ผู้สูงอายุ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๑.ชมรมผู้สูงอายุ/ กลุ่มผู้สูงอายุ/ ผู้สูงอายุ และเครือ ข่ายด้านผู้สูงอายุที่ ได้รับการพัฒนา ศักยภาพด้านการ ส่งเสริมอาชีพ	- พมจ./ สสจ./ แรงงาน/พช.	
	๒. โครงการพัฒนาศักยภาพ อพม.		✓				✓				✓				✓				✓		๒. อพม. ร้อยละ ๘๐ ได้รับการ พัฒนาศักยภาพ	- พมจ.	
	๓. โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ขององค์กรและเครือข่าย			✓				✓				✓			✓				✓		๓. จำนวนองค์กร ด้านคนพิการและ เครือข่ายที่ได้รับ การเสริมสร้าง ความเข้มแข็ง	- พมจ.	
	๔. โครงการสนับสนุนการดำเนินงาน ของอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์เชี่ยวชาญด้านคน พิการ (อพมก.)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๔. มีอาสาสมัคร อพมก. เพิ่มขึ้น	- พมจ.	
	๕. โครงการสมัชชาสวัสดิการสังคม แห่งชาติ			✓				✓				✓				✓				✓		๕. มีข้อเสนอแนะ ในการพัฒนางาน ด้านสวัสดิการ สังคม	- พมจ.

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
๔. การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อทางสังคมและการร่วมเป็นหุ้นส่วนทางสังคมของภาคธุรกิจ	๑. โครงการส่งเสริมเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๑. ร้อยละของ CSR เข้าร่วมจัดสวัสดิการสังคมแก่กลุ่มเป้าหมาย	-พมจ./เครือข่ายภาคธุรกิจ	
๕. การเพิ่มบทบาทหน้าที่และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดสวัสดิการสังคมในพื้นที่ร่วมกับการบูรณาการของคนในสังคม องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. โครงการศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	๑. มีศูนย์ช่วยเหลือสังคมครบทุกแห่งใน อบท.	- ท้องถิ่น/อปท./พมจ.	

แผนงาน ๔. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการสวัสดิการสังคม

เป้าหมาย จังหวัดสุรินทร์มีระบบและการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด : ๑. ร้อยละของนักสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมมีมาตรฐานการให้บริการ
๒. มีนักสังคมสงเคราะห์และผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ/หรือหน่วยงานด้านสุขภาพและสาธารณสุขระดับตำบล จำนวนอย่างน้อย ๑ คน
๓. มีระบบฐานข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมที่เชื่อมโยงทุกระดับและพร้อมใช้งาน

- แนวทางการพัฒนา ๑. การสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมที่มีศักยภาพ
๒. การปรับปรุง พัฒนา และเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมระดับพื้นที่ให้สมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน
๓. การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการอำนวยความสะดวกในการจัดสวัสดิการสังคมและลดความซ้ำซ้อน

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ				
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙						๒๕๗๐			
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		๑	๒	๓	๔	
๑. การสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมที่มีศักยภาพ	๑. โครงการขับเคลื่อนมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์			✓	✓			✓	✓			✓	✓			✓	✓			✓	✓	๑. มาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพ ๒. มาตรฐานนำสู่การปฏิบัติ ๓. มีนักสังคมสงเคราะห์อาสาสมัคร และผู้ปฏิบัติให้บริการด้านวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและมีมาตรฐาน	- พมจ./รพ./อปท./สถานพินิจฯ

แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรม	กรอบระยะเวลา																				ตัวชี้วัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ
		๒๕๖๖				๒๕๖๗				๒๕๖๘				๒๕๖๙				๒๕๗๐					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
๒. การปรับปรุงพัฒนา และเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลด้านสวัสดิการสังคมระดับพื้นที่ให้สมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน	๑. ศูนย์ข้อมูลทางสังคมจังหวัดสุรินทร์		✓				✓				✓				✓				✓			ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงาน	- พมจ.
๓. การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการอำนวยความสะดวกในการจัดสวัสดิการสังคมและลดความซ้ำซ้อน	ส่งเสริมการใช้ฐานข้อมูลระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ในการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	จำนวนกลุ่มเปราะบางได้รับความช่วยเหลือร้อยละ ๘๐	- พมจ.

